ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 24.11.2021 г.
COM(2021) 742 final

Препоръка за

ПРЕПОРЪКА НА СЪВЕТА

относно икономическата политика на еврозоната

{SWD(2021) 362 final}

Препоръка за

ПРЕПОРЪКА НА СЪВЕТА

относно икономическата политика на еврозоната

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 136 във връзка с член 121, параграф 2 от него,
като взе предвид Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики[1], и по-специално член 5, параграф 2 от него,
като взе предвид Регламент (ЕС) № 1176/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2011 г. относно предотвратяването и коригирането на макроикономическите дисбаланси[2], и по-специално член 6, параграф 1 от него,
като взе предвид препоръката на Европейската комисия,
като взе предвид заключенията на Европейския съвет,
като взе предвид становището на Икономическия и финансов комитет,

като взе предвид становището на Комитета по икономическа политика,

като има предвид, че:

(1) След много дълбока рецесия през 2020 г. икономиката на еврозоната е в процес на стабилно и бързо възстановяване. Растежът на БВП през второто тримесечие на 2021 г. надхвърли очакванията и според икономическата прогноза от есента на 2021 г. се очаква БВП на еврозоната да нарасне с 5,0 % през 2021 г. Очаква се икономиката на еврозоната да се върне към своето равнище на БВП отпреди кризата през последното тримесечие на 2021 г. До второто тримесечие на 2021 г. седем държави от еврозоната вече са се върнали към своето равнище на БВП отпреди кризата. През 2022 г. се очаква годишният БВП на еврозоната да нарасне с 4,3 %. Вътрешното търсене е основният двигател на растежа на БВП, като е свързано с облекчаването на ограниченията след въвеждането на ваксинацията, постепенното подобряване на пазарите на труда, усвояването на допълнителните икономии, натрупани по време на периодите на ограничителни мерки, и значителното увеличаване на инвестициите, за което допринасят благоприятните условия за финансиране и политическата подкрепа от Инструмента на ЕС за възстановяване (NextGenerationEU). Съгласно

[1] ОВ L 209, 2.8.1997 г., стр. 1.
[2] ОВ L 306, 23.11.2011 г., стр. 25.

препоръките държавите членки от еврозоната предприеха действия, поотделно и колективно в рамките на Еврогрупата, за да заемат позиция по отношение на политиката в подкрепа на възстановяването от кризата, предизвикана от COVID-19. В бъдеще несигурността и рисковете остават високи, включително развитието на пандемията както в рамките на ЕС, така и извън него.

(2) Силното нарастване на вътрешното търсене през годината се сблъска с ограничения по отношение на предлагането, както и с недостиг на ресурси и смущения в логистиката. Освен това недостигът на работна ръка и умения предизвиква все по-голяма тревога в някои сектори и държави членки. След няколко години на много ниски стойности инфлацията в еврозоната се повиши от началото на 2021 г. насам, по-специално на фона на нарастващите цени на енергията и затрудненията с доставките, което се счита за преходно явление, свързано с процеса на адаптиране след ограничителните мерки. През септември 2021 г. инфлацията в еврозоната достигна най-високата си стойност от 3,4 % от десет години насам.

(3) През 2021 г. европейската стратегия за възстановяване беше съсредоточена върху привеждането в действие на NextGenerationEU и на неговия най-голям инструмент — Механизма за възстановяване и устойчивост (МВУ) [3]. До средата на ноември 2021 г. Съветът прие плановете за възстановяване и устойчивост на 22 държави членки, включително 18 държави от еврозоната, след положителни оценки от страна на Комисията. През следващите години изпълнението на реформите и инвестициите по Механизма за възстановяване и устойчивост ще има силно положително въздействие върху функционирането на икономиките в еврозоната. Чрез механизма ще бъде насърчено засилването на икономическо и социално сближаване между държавите членки от еврозоната, като се има предвид ключовият фактор, използван за разпределяне на неговите ресурси. Чрез него бе засилено доверието и той допринесе за запазването на растежа и макрофинансовата стабилност, в резултат на което бе постигнат баланс при комбинирането на политики и с него бяха допълнени действията на Европейската централна банка (ЕЦБ). Освен че подкрепя възстановяването, МВУ има за цел да се извърши структурно преобразуване на икономиките на държавите членки, по-специално за провеждане на екологичния и цифровия преход. Осъществяването на съгласувани инвестиции и реформи в рамките на МВУ, успоредно с използването на кохезионните фондове, има за цел да повиши устойчивостта на еврозоната на бъдещи сътресения и потенциалния БВП по устойчив начин, да се подкрепи заетостта и да бъдат намерени решения на социалните предизвикателства. Освен това емитирането на деноминирани в евро дългови инструменти от Съюза за финансиране на МВУ ще увеличи дълбочината и ликвидността на европейските капиталови пазари и ще спомогне за укрепването на еврото като международна валута.

(4) Реализирането на реформите и инвестициите, включени в плановете за възстановяване и устойчивост, ще даде възможност да се отпусне финансиране

[3] Регламент (ЕС) 2021/241 на Европейския парламент и на Съвета от 12 февруари 2021 г. за създаване на Механизъм за възстановяване и устойчивост, ОВ L 57, 18.2.2021 г., стр. 17.

по МВУ и ще спомогне за постигането на приоритетите на политиката за еврозоната, както и на препоръките на Съвета относно икономическата политика на еврозоната[4]. Това ще се отнася, наред с другото, до укрепването на националните институционални рамки, подкрепата за висококачествени публични инвестиции, политическите мерки в подкрепа на социалното сближаване и справедливия екологичен и цифров преход. То следва да спомогне за гарантиране на устойчиво и приобщаващо възстановяване, за поддържане на потенциала за растеж и за повишаване на устойчивостта. Това е в съответствие с годишния обзор на устойчивия растеж и четирите измерения на устойчивата конкурентоспособност, т.е. устойчивост на околната среда, производителност, справедливост и макроикономическа стабилност[5].

(5) Осигуряващите подходяща подкрепа и взаимно подсилващи се икономически политики осигуриха ефективна макроикономическа стабилизация и ограничиха въздействието върху резултатите на пазара на труда, като намалиха рисковете от засягане и подкрепиха бързото икономическо възстановяване. Последователното съчетаване на паричната и фискалната политика, наред със структурните реформи и мерките за поддържане на финансова стабилност, ще продължи да бъде от съществено значение за доброто функциониране на еврозоната при пълно спазване на съответните роли на държавите членки и институциите съгласно Договора.

(6) Мерките на паричната политика на ЕЦБ имат за цел да се гарантира гладкото функциониране на различните сегменти на финансовия пазар и да се поддържа целостта на трансмисионните канали на паричната политика, и в крайна сметка да се запази средносрочната ценова стабилност. През юли 2021 г. ЕЦБ публикува своята нова стратегия в областта на паричната политика. В новата стратегия се възприема симетрична цел за инфлация от 2 % в средносрочен план. Управителният съвет потвърди също така, че наборът от лихвени проценти на ЕЦБ остава основният инструмент на паричната ѝ политика. През октомври 2021 г. ЕЦБ започна двугодишен етап на проучване за цифрово евро. Създаването на цифрово евро би изисквало намесата на законодателя на Съюза въз основа на член 133 от ДФЕС. Емитирането на такава цифрова валута на централна банка би могло, наред с другото, да осигури непрекъснато предоставяне на публични средства в цифров формат, да подпомогне цифровизацията на европейската икономика и активно да насърчи иновациите в областта на плащанията на дребно[6]. Освен това то ще допринесе за засилване на международната роля на еврото и на отворената стратегическа автономност на Европа.

(7) На 19 октомври 2021 г. Европейската комисия поднови дебата относно прегледа на икономическото управление с цел изграждане на широк консенсус за това как да се повишат ефективността и прозрачността на рамката, как да се

---

4 Препоръка на Съвета от 13 юли 2021 г. относно икономическата политика на еврозоната (ОВ C 283, 15.7.2021 г., стр. 1).

5 Годишен обзор на устойчивия растеж за 2022 г., COM(2021)740

6 Вж. доклада на ЕЦБ от октомври 2020 г. относно цифровото евро, достъпен на адрес: https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/Report_on_a_digital_euro~4d7268b458.en.pdf.

преодолеят макроикономическите дисбаланси и фискалните предизвикателства по начин, който благоприятства растежа, като се вземат предвид поуките, извлечени от кризата с COVID-19.

(8) Бюджетният дефицит на сектор „Държавно управление“ в еврозоната като цяло се очаква да достигне 7,1 % от БВП през 2021 г., но да намалее до 3,9 % през 2022 г. Фискалната позиция на еврозоната, произтичаща от националните бюджети и бюджета на ЕС, се очаква да остане благоприятна през 2021 и 2022 г. (съответно 1¾ и 1 % от БВП). През 2022 г. публичните инвестиции, финансирани както на национално равнище, така и на равнището на ЕС, ще допринесат за подкрепящата позиция. От ноември 2021 г. чрез одобрените от Съвета досега 18 национални плана за възстановяване и устойчивост в еврозоната ще бъде предоставена широкомащабна финансова подкрепа за държавите членки от еврозоната в размер до 262 милиарда евро под формата на безвъзмездни средства и 139 милиарда евро под формата на заеми в периода до 2026 г. Координацията на националните фискални политики при пълно зачитане на Пакта за стабилност и растеж е от решаващо значение за ефективното реагиране на сътресението от COVID-19, за устойчивото възстановяване и за правилното функциониране на Икономическия и паричен съюз (ИПС). Въпреки че общата клауза за дерогация ще продължи да действа през 2022 г., се очаква тя да бъде дезактивирана от 2023 г. С възстановяването на икономиката във фискалната политика се преминава от временни спешни мерки към целенасочени мерки в подкрепа на възстановяването. Увеличението на отношението на дълга към БВП (от 85,5 % от БВП през 2019 г. на 100 % от БВП през 2021 г.) отразява комбинирания ефект от свиването на БВП и необходимата политическа реакция на много голямото сътресение от COVID-19. Въпреки това, тъй като отношенията на дълга вече бяха високи в някои държави членки от еврозоната преди сътресението, целта на политиката в голяма част от еврозоната ще бъде постепенното, непрекъснато и благоприятстващо растежа намаляване на дълга.

(9) В този контекст особена важност придобиват подобряването на структурата на публичните финанси, включително чрез насърчаване на инвестициите, качеството на бюджетните мерки и осигуряването на фискална устойчивост в дългосрочен план, включително с оглед на изменението на климата и екологичния и цифровия преход. Екологосъобразното бюджетиране, прегледите на разходите, правилно функциониращите схеми за управление на публичните инвестиции и ефективните рамки за обществени поръчки могат да създадат фискално пространство за допълнителни публични инвестиции. Реформите за по-ефикасна и по-справедлива политика по отношение на приходите станаха още по-важни след кризата с COVID-19. Все още има възможност данъчните системи в еврозоната да станат по-благоприятни за растежа и околната среда, по-специално чрез намаляване на данъчната тежест върху труда, която остава висока в повечето държави членки от еврозоната. Мерките за справяне с агресивното данъчно планиране, избягването на данъци и отклонението от данъчно облагане могат да направят данъчните системи по-ефикасни и по-справедливи, като същевременно подкрепят възстановяването и увеличават приходите. Глобализацията наложи необходимостта от адаптиране на рамката за данъчно облагане към една все по-цифровизирана икономика. В приобщаващата рамка на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР)/Г-20 относно свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби беше постигнато споразумение за реформиране на данъчното

облагане в световен мащаб с цел ограничаване на вредната данъчна конкуренция.

(10) Бързата и енергична реакция на политиката на национално равнище и на равнището на Съюза, включително чрез NextGenerationEU, беше ефективна за смекчаване на въздействието на кризата върху домакинствата и предприятията. Благодарение на това координирано действие различията се увеличиха в по-малка степен спрямо първоначално очакваното, а дългосрочните отрицателни последици бяха смекчени. Подкрепата на политиката, включително чрез схеми за работа с намалено работно време и други мерки за запазване на работните места, спомогна за запазването на дейността на предприятията по време на кризата и ограничи повишаването на равнището на безработица и намаляването на разполагаемия доход. Макар и да нарастваха, равнищата на неплатежоспособност останаха ограничени през 2021 г. въпреки постепенното премахване на мерките за подпомагане. Пазарите на труда също отбелязват постепенно подобрение, като заетостта отново достигна 72,2 % през второто тримесечие на 2021 г. в сравнение с върховата стойност от 72,9 % преди COVID през четвъртото тримесечие на 2019 г. Ускореното внедряване на цифровите технологии по време на кризата би могло да има положително въздействие върху производителността, ако се запази с течение на времето. Въпреки това кризата, предизвикана от COVID-19, имаше значителни териториални и секторни последици и последици за разпределението, което ще наложи преразпределяне както в рамките на отделните държави и сектори, така и между тях, със значителни разходи, свързани с прехода за работниците и дружествата.

(11) Въпреки че увеличаването на случаите на несъстоятелност до момента остана ограничено, много дружества останаха с по-слаби счетоводни баланси в резултат на пандемията, което може да намали способността им да финансират инвестиционни проекти в краткосрочен план и да застраши способността им да изплащат дълговете си. С напредването на възстановяването, подкрепата следва постепенно да се преустанови и да стане по-целенасочена. По-слабото използване на дългови инструменти би намалило условните задължения и би спомогнало за запазването на инвестиционния капацитет на предприятията. Своевременното оттегляне на мерките за подкрепа на политиката представлява намиране на баланс между подкрепата за инвестициите и заетостта и избягване на неуспехите на жизнеспособните предприятия, от една страна, без да се възпрепятства организираното оттегляне на нежизнеспособните предприятия в средносрочен план, от друга страна. В този контекст подобряването на достъпа до финансиране за дружествата, укрепването на счетоводните баланси на дружествата и подобряването на капацитета и ефективността на рамките за несъстоятелността са от решаващо значение. Националните режими в областта на несъстоятелността се различават значително в отделните държави от еврозоната и ще са необходими действия за повишаване на капацитета, за да се повиши ефективността на административната и съдебната система. Подобряването на нормативната уредба относно несъстоятелността може да допринесе и за по-стабилни счетоводни баланси в банковия сектор, което ще

окаже положително въздействие върху предлагането на кредити. Директивата относно преструктурирането и несъстоятелността[7], която има за цел да се въведат минимални стандарти в държавите членки относно превантивното преструктуриране и опрощаването на задължения за предприемачите, ще трябва да бъде транспонирана в националното законодателство до 17 юли 2022 г. Освен това интегрирането на капиталовите пазари в ЕС е от ключово значение, за да се предоставят на дружествата алтернативни източници на финансиране в допълнение към банковото кредитиране. Чрез напредъка по отношение на съюза на капиталовите пазари (СКП)[8] може да се подобри достъпът до финансиране за предприятията от еврозоната, да се мобилизират дългосрочни инвестиции в екологосъобразни, нови технологии и инфраструктура, да се насърчат капиталовите инвестиции и да се премахнат трансграничните пречки пред инвестициите, включително чрез хармонизиране на някои аспекти на материалното право в областта на производствата по несъстоятелност.

(12) Въпреки че при заетостта се отчита бързо възстановяване, някои сектори, определени категории работници и региони се очаква да бъдат трайно засегнати от кризата и от силния натиск за екологизиране на икономиката. Новите работни места, които се създават могат да се различават от работните места, които са били загубени поради кризата. Затрудненията във веригата на доставки могат да забавят възстановяването на заетостта в някои сектори. Поради това политическите мерки, които улесняват прехода от едно работно място към друго и повторната интеграция на пазара на труда, ще бъдат от ключово значение за подпомагане на приспособяването и смекчаване на социалното въздействие, по-специално в контекста на двойния преход. Комисията представи препоръка относно ефективна активна подкрепа за заетостта вследствие на кризата с COVID-19 (ЕАПЗ)[9], в която държавите членки се приканват да разработят съгласувани пакети от политики, съчетаващи мерки, насочени към преодоляване на недостига на умения и помагащи на хората успешно да се ориентират към екологичния и цифровия преход. Тези пакети ще се състоят от три компонента: i) ограничени във времето и добре планирани стимули за наемане на работа и преход и подкрепа за предприемачеството; ii) възможности за повишаване на квалификацията и за преквалификация, свързани с нуждите на пазара на труда; както и iii) засилена подкрепа от службите по заетостта. Междувременно социалната закрила продължава да бъде от основно значение за сплотеността на еврозоната в периода след здравната и икономическата криза и с оглед на осигуряването на

---

7 Директива (ЕС) 2019/1023 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. за рамките за превантивно преструктуриране, за опрощаването на задължения и забраната за осъществяване на дейност, за мерките за повишаване на ефективността на производствата по преструктуриране, несъстоятелност и опрощаване на задължения и за изменение на Директива (ЕС) 2017/1132 (Директива за преструктурирането и несъстоятелността), ОВ L 172, 26.6.2019 г., стр. 18.

8 По време на срещата на върха на държавите от еврозоната на 25 юни 2021 г. лидерите от ЕС подчертаха политическата си подкрепа за съюза на капиталовите пазари (СКП) и призоваха за бързо изпълнение на плана за действие за СКП.

9 Препоръка (ЕС) 2021/402 на Комисията от 4 март 2021 г. за ефективна активна подкрепа за заетостта след кризата с COVID-19 (ЕАПЗ), ОВ L 80, 8.3.2021 г., стр. 1.

справедлив двоен преход. Европейският стълб на социалните права[10] продължава да представлява компасът за действия в областта на заетостта, уменията и социалната политика, с които се насърчава възходящото икономическо и социално сближаване и по-добрите условия на труд и живот в държавите членки. В плана за действие относно Европейския стълб на социалните права, приет през март 2021 г., се определят три водещи цели на ЕС относно i) заетостта, ii) обучението за възрастни и iii) намаляването на бедността до 2030 г.[11], за което ще допринесат препоръчаните по-долу политически действия. Тези цели бяха приветствани от лидерите на ЕС на социалната среща на върха в Порто на 8 май 2021 г. и от Европейския съвет в периода 24—25 юни 2021 г.

(13) Държавите членки са разработили амбициозни планове за реформи и инвестиции с финансовата и политическата подкрепа от МВУ. Повишаването на качеството на дейностите на институциите, по-специално чрез укрепване на административния капацитет, ще бъде от ключово значение за гарантиране на бързото усвояване на съответните средства, като същевременно се избягва дублирането и намесата в други инструменти на ЕС. Държавите членки могат да подобрят рамковите условия за частни инвестиции чрез подобряване на бизнес средата. Запазването и укрепването на устойчивостта на веригата на доставки на единния пазар чрез откриване и преодоляване на недостига на доставки и на участъците с недостатъчен капацитет, наред с отворените пазари, сближаването на стандартите, по-голямата диверсификация, кръговостта и ресурсната ефективност, ще бъдат от ключово значение за гарантиране на гладкото функциониране на единния пазар. Препоръката на Съвета от 13 юли 2021 г. относно икономическата политика на еврозоната за 2021 г., в която се призовава за по-нататъшно интегриране на единния пазар на стоки и услуги, включително цифровия единен пазар, чрез премахване на ненужните ограничения, засилване на надзора на пазара и гарантиране на достатъчен административен капацитет, продължава да е актуална.

(14) Благодарение на предишните реформи банковият сектор показа устойчивост като цяло, когато бе изправен пред сериозни икономически сътресения. Широката политическа подкрепа по време на кризата и стабилното възстановяване, отбелязано през 2021 г., смекчиха до момента опасенията, свързани с по-слабите корпоративни счетоводни баланси. Въпреки това е вероятно банките от еврозоната да изпитат известно влошаване на качеството на активите. Своевременното наблюдение на рисковете, проактивното взаимодействие с длъжниците и активното управление на необслужваните

[10] Междуинституционална прокламация относно европейския стълб на социалните права, ОВ C 428, 13.12.2017 г., стр. 10.

[11] ЕС се ангажира със следните водещи цели на Съюза до 2030 г.: поне 78 % от населението на възраст между 20 и 64 години следва да бъде трудово заето; поне 60 % от хората на възраст между 25 и 64 години следва да участват в учебни дейности всяка година; и броят на хората, изложени на риск от бедност или социално изключване, следва да намалее с поне 15 милиона души в сравнение с 2019 г.

кредити са важни, за да се запази способността им да финансират икономическото възстановяване.

(15) Икономическият размер и интеграцията на еврозоната, както и действията, предприети в отговор на кризата, представляваха стабилизиращи фактори в световен мащаб по време на кризата с COVID-19. Като се има предвид взаимосвързаността на икономиките, държавите членки от еврозоната ще трябва да осъществяват през следващите години договорените инвестиции и реформи, за да излязат от кризата по-силни, като същевременно допълнително задълбочат институционалната структура на еврозоната, за да се повиши нейната устойчивост на бъдещи сътресения и да бъде тя по-силна на международната сцена. Икономическото и финансовото развитие в развитите и бързо развиващите се пазарни икономики оказва пряко въздействие върху еврозоната чрез редица канали, включително чрез политиката в областта на здравеопазването и ваксинирането, паричната политика, финансовите потоци, световните вериги за създаване на стойност и търговията. Ограниченията в световните вериги на доставки, възникнали след възстановяването, са допълнително доказателство за нарастващата глобална икономическа взаимосвързаност. Междувременно излишъкът по текущата сметка на еврозоната продължи да намалява постепенно и достигна равнище, близко до очакваното на базата на основните показатели. Засилването на международната роля на еврото, което остана като цяло стабилно през последните години, включително чрез разработването на цифрово евро, би могло да укрепи икономическата и финансовата автономност на еврозоната и на Съюза и да подобри финансовата стабилност в глобален мащаб.

(16) Задълбочаването на ИПС продължава да бъде от съществено значение. Банковият съюз и съюзът на капиталовите пазари са взаимно подсилващи се проекти за насърчаване на растежа, запазване на финансовата стабилност и подкрепа за истински Икономически и паричен съюз. Преодоляването на съществуващите пропуски ще увеличи допълнително стабилността и устойчивостта на еврозоната, ще помогне на икономиките на еврозоната да процъфтяват и ще засили международната роля на еврото. Завършването на банковия съюз, както и своевременното ратифициране на Споразумението за изменение към Договора за създаване на Европейски механизъм за стабилност (Договора за ЕМС), също и на съюза на капиталовите пазари, продължава да бъде от съществено значение. Това ще подпомогне и екологичния и цифровия преход, за който са необходими значителни инвестиции. На срещата на върха на държавите от еврозоната от 25 юни 2021 г. отново беше потвърден ангажиментът за завършване на банковия съюз и Еврогрупата (в разширен формат) беше приканена да постигне без забавяне съгласие въз основа на поетапен и обвързан със срокове работен план по всички оставащи елементи. На срещата беше призовано и за бързо изпълнение на плана за действие за СКП в съответствие с приоритетите, определени в заключенията на Съвета от 3 декември 2020 г. Препоръката на Съвета от 2021 г. относно икономическата политика на еврозоната от 13 юли 2021 г., в която се призовава за завършване на ИПС и укрепване на международната роля на еврото, продължава да бъде актуална.

ПРЕПОРЪЧВА на държавите членки от еврозоната да предприемат поотделно, включително чрез изпълнението на своите планове за възстановяване и устойчивост, и колективно в рамките на Еврогрупата, следните действия през периода 2022—2023 г.:

1. Да продължат да използват и координират националните фискални политики в държавите членки, за да подкрепят ефективно устойчивото и приобщаващо възстановяване. Да поддържат умерено подкрепяща фискална позиция през 2022 г. в цялата еврозона, като вземат предвид националните бюджети и финансирането, предоставено от Механизма за възстановяване и устойчивост. Да насочват постепенно фискалните мерки към инвестиции, които насърчават устойчиво и приобщаващо възстановяване в съответствие с екологичния и цифровия преход, като се обръща специално внимание на качеството на бюджетните мерки. Да запазят гъвкавостта на фискалната политика, за да може да се реагира, ако се появят отново рискове от пандемия. Да диференцират фискалните политики, като вземат предвид състоянието на възстановяването, фискалната устойчивост и необходимостта от намаляване на икономическите, социалните и териториалните различия. Веднага щом икономическите условия дават възможност за това, да провеждат фискални политики, насочени към постигане на разумни средносрочни фискални позиции и гарантиране на устойчивостта на дълга, като същевременно се засилват инвестициите.

2. Да насърчават политики за борба с агресивното данъчно планиране, избягването на данъци и данъчните измами, за да се гарантират справедливи и ефективно действащи данъчни системи. Да работят за ограничаване на вредната данъчна конкуренция, включително чрез прилагане на глобално, основано на консенсус решение за справяне с данъчните предизвикателства, произтичащи от цифровизацията и глобализацията на икономиката. Да намалят данъчната тежест върху труда и да насърчат преминаването от данъчно облагане на труда към данъци, които нарушават конкуренцията в по-малка степен. Да преминат от спешни мерки към мерки за възстановяване на пазарите на труда чрез осигуряване на ефективни активни политики на пазара на труда: i) подкрепа за прехода от едно работно място към друго, по-специално към екологична и цифрова икономика, ii) съчетаване на мерки за справяне с недостига на умения, повишаване на квалификацията и преквалификация, предоставяне на целенасочени стимули за наемане на работа и iii) повишаване на капацитета на публичните служби по заетостта за преодоляване на несъответствията на пазара на труда. Да укрепват приобщаващите системи за качествено образование и обучение. Да насърчават интеграцията на уязвимите групи на пазара на труда, по-специално на младите хора и жените, да осигуряват подходящи условия на труд и да преодоляват сегментацията на пазара на труда, да разработват и адаптират, когато е необходимо, системи за социална закрила за справяне с предизвикателствата, възникващи след кризата с COVID-19. Да осигурят ефективното участие на социалните партньори при изготвянето на политиките, да укрепват социалния диалог и колективното договаряне. Да осигурят споделяне и сближаване на добрите практики в областта на пазара на труда и социалните политики, които повишават икономическата и социалната устойчивост.

3. Да наблюдават ефективността на пакетите за подкрепа на политиките за дружествата, да се съсредоточат върху по-целенасочената подкрепа за платежоспособността на жизнеспособните дружества, които са били подложени на стрес по време на пандемията, и да използват в по-голяма степен

инструменти от типа на капиталовите инструменти. Да предприемат действия за увеличаване на капацитета на рамките в областта на несъстоятелността за ефективно и своевременно справяне с несъстоятелността и преструктурирането на дълга, да увеличат в максимална степен запазването на стойността и да насърчат ефикасното разпределение на капитала и трансграничните инвестиции. Да постигнат напредък в задълбочаването на съюза на капиталовите пазари, включително чрез бързо договаряне по законодателните предложения на Комисията за подкрепа на финансирането на икономиката и за увеличаване на възможностите за инвестиции за дружествата и физическите лица, и да премахнат трансграничните пречки пред инвестициите на единния пазар.

4. Да продължат да укрепват националните институционални рамки и да провеждат реформи за преодоляване на пречките пред инвестициите и преразпределянето на капитала, както и да гарантират ефикасното и навременно използване на средствата на Съюза. Да намалят административната тежест за дружествата и да подобряват бизнес средата. Да укрепват ефективността и цифровизацията на публичната администрация. Да подобряват управлението на публичните финанси, включително чрез съобразено с околната среда бюджетиране и ефективни рамки за управление на публичните инвестиции, и да използват прегледи на разходите за подобряване на структурата на публичните финанси, по-специално качеството на публичните инвестиции, инвестициите в хора и умения, както и за по-добро насочване на публичните разходи към нуждите във връзка с възстановяването и устойчивостта.

5. Да гарантират макрофинансова стабилност и да поддържат каналите за кредитиране на икономиката, да продължат действията спрямо необслужваните кредити чрез, наред с другото, наблюдение на качеството на активите, навременно и активно взаимодействие с изпаднали в затруднение длъжници (по-специално жизнеспособните длъжници) и по-нататъшно развитие на вторичните пазари за необслужвани кредити. Да продължат да работят по завършването на банковия съюз чрез поетапен и обвързан със срокове работен план, както и по укрепването на международната роля на еврото. Да продължат да подкрепят проучвателната работа по евентуалното въвеждане на цифрово евро.

Съставено в Брюксел на […] година.

За Съвета
Председател